

"Är - ga - ke!" nii va - hid hüüd - vad ja lin - na kõr - gest
 Öi - sel tun - nil val - vur hüü - ab, ta kõi - ki ä - ra -

tor - nist laul - vad: "Je - ruu - sa - lemm, oh är - ka Sa!"
 ta - da püü - ab: "Et tõus - ke, aeg on är - ga - ta!"

Sest peig on tu - le - mas, Ta teid ju oo - ta mas. Hal - le - luu -

ja! Nüüd ru - ta - ke ning tõ - ta ke, uks lah - ti tae - va - pul - ma - le."

2. Vahid hüüdvad, Siion kuuleb,
 ta süda väga rõõmusteleb,
 ta ärkab, tõuseb rutuga;
 Issand tuleb taevast väes,
 kõik meelevald on Tema käes,
 Ta kirkus täidab ilmamaa.
 Oh õnnistatud aeg,
 et tuleb Isa Poeg!
 Hosianna!
 Me tuleme, Sind järgime -
 meid kutsud oma lauale.

3. Kiitust laulgu meie hääled,
 au, kiitust taevahulga keeled,
 et hüüdku kanded, pasunad!
 Väravaiks on kaksteist pärlit;
 Su trooni ümbritsevad inglid;
 seal pühad hulgad hõiskavad.
 Ei nähtud ole veel,
 ei tajuda või meel
 sellist rõõmu!
 Sest hõiskame ja laulame
 suurt halleluujat rõõmsasti!

Viis: "Wachet auf, ruft uns die Stimme"

Philipp Nicolai, 1556-1608.

Sõnad: Philipp Nicolai, 1556-1608.

Tõlge: Carl Peter Ludwig Maurach, 1824-1900.